

Dionizy Kosiński

Piaski, gm. Zduny, woj. kaliskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 13, 178-179

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

węgielki, skorupy i kości. Na głębokości 197 cm natrafiono na bruk kamienny metrowej szerokości złożony z dwóch warstw zalegających na całej szerokości wykopu. Pod brukiem wystąpiła II-ga warstwa do głębokości 262 cm złożona z warstewek o konstrukcji podobnej do powyżej opisanych. W spągu ukazały się dwie warstewki spalenizny. Dolna warstwa spalenizny zawierała grube fragmenty spalonych bierwion, Nasyce- nie skorupami było znacznie mniejsze.

Na głębokości 272 cm natrafiono na sprasowane belki /dranice/ sięgające w najniższym miejscu głębokości 333 cm. Układ ich potwier- dzał wcześniejsze stwierdzenie o rusztowej konstrukcji wału a jedno- cześnie, że ten jego fragment nie był we wszystkich elementach czytelny. Eksplorację wykopu zakończono.

Wykop 6, obejmujący zewnętrzną część wału, wymagał prowadze- nia badań do głębokości około 300 cm. Nie odsłonięto występujących na tej głębokości belek, częściowo mocno zbutwiałych z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych.

Wykop 5 zbadano do głębokości 120 cm. Obejmował on środkową część wału. Wśród ułamków ceramiki trafiły się z okresu wpływów rzymskich.

Wykop 4. Badano drugi poziom konstrukcji kamiennych /bruku/.

Uzyskane materiały po opracowaniu złożone zostaną w Muzeum Ziemi Krotoszyńskiej.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

PIASKI, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 4

Młodzieżowe Towarzystwo
Przyjaciół Nauk
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Dionizy Kosiński. Fi- nansowało MTFN w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna z fazy D /od połowy X do połowy XI w. /.

Osada położona była około 400 m na wschód od grodziska /stano- wisko 1/ na skraju wydm, wśród podmokłych łąk, po północnej stronie rzeczki Borownicy. Rozciągała się na przestrzeni około 100 m i szerokości około 40 m ze wachodu na zachód.

Celem badań było uzyskanie pełniejszych danych o chronologii przez eksplorację jakiegoś obiektu wchodzącego w skład osady i porówna- nie z danymi uzyskanymi na stanowiskach: 1, 2 i 3.

Założono sondażowe wykopy o szerokości 0,5 m, a długości 10 m. W części środkowej stanowiska odkryto jamę, pod warstwą humusu, o grubości około 20 cm. Kontury niezbyt czytelne nie pozwoliły na dokładne ustalenie jej rozmiarów, które określono na 4,5 x 3,5 m. W obrębie jamy

wyróżniono cztery paleniska /?/. Różniły się one barwą wypaleniska znacznie ciemniejszą i lepką jej konsystencją oraz znacznym zagęszczeniem kości zwierzęcych i fragmentów naczyń. Maksymalna głębokość jamy od powierzchni wynosiła 0,6 m. W pobliżu jamy na powierzchni znaleziono przęślik gliniany. Wszystko wskazywało, że była to budowla mieszkalna, prawdopodobnie półziemianka.

Na podstawie ceramiki, w większości obtaczanej całkowicie i zdobionej ornamentem strefowym, wielowątkowym /wielokrotnej linii falistej i nakłuc grzebykiem oraz poziomych bruzd/ uznajemy ją za współczesną z grodem i osadami na stanowiskach 2 i 3, a więc pochodzącą z fazy D czyli z okresu od połowy X do połowy XI wieku.

PIENKI-GRODZISKO, gm. Jedwabne
woj. łomżyńskie

Uniwersytet Warszawski
SSP "Universitas"
Zakład Badań
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Włodzimierz Peła.
Finansował WKZ w Łomży. Pierwszy sezon
badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
XIII w.

Badania kompleksu osadniczego składającego się z grodziska, osady i cmentarzyska objęły w roku bieżącym grodzisko. Obiekt zachowany jest fragmentarycznie. Najlepiej prezentuje się wał od strony południowo-wschodniej. Natomiast reszta wału, szczególnie od strony zachodniej, została rozebrana. Majdan grodziska pokryty jest licznymi zagłębieniami - pozostałościami po dołach do przechowywania ziemniaków.

Badania archeologiczne miały na celu rozpoznać stratygrafię warstw kulturowych na majdanie grodziska /rozplanowanie zabudowy/ oraz rozpoznanie konstrukcji wałów. W tym celu wykonano 3 wykopy badawcze. Stwierdzono:

- na majdanie pod warstwą darni i humusu zalega warstwa czarnej przepalanej ziemi o różnej miąższości, w której znajdują się skupiska kamieni /paleniska? / z dużą ilością fragmentów naczyń glinianych. Świadczą one o występowaniu zabudowy naziemnej. Na krawędzi majdanu odsłonięto część półziemianki w budowie której wykorzystano konfigurację terenu. Oprócz ceramiki znaleziono przęśliki gliniane, noże i grot żelazny;

- wał usypany został z piasku i gliny. Sporadycznie występują także kamienie. Istnieje możliwość przykrycia powierzchni wału od strony zewnętrznej kamieniami-płaszczem kamiennym, należy się jednak liczyć z możliwością odsłonięcia kamieni na skutek erozyjnej działalności wody. Na uwagę zasługuje warstwa czarnej ziemi ze spalenizną opadającą w kierunku północnym na profilu wschodnim wykopu. Ze względu na położenie osady podgrodowej, należałoby oczekiwać w pobliżu lokalizacji bramy;

Grodzisko i osadę datować można na podstawie ceramiki na wiek XIII.